

Betragtning, at den Veie, der saaledes anvistes i den sidste Deel af § 6, — hvis jeg har Ret i de Bemærkninger, jeg har fremsat, — er illusorisk, idet det i Virkeligheden slet ikke betyder noget, at de Vedkommende kunne henvende sig til Domstolene — forudsat naturligtvis, at Paragraphen skal forstaaes saaledes, at den ikke gjør nogen Forandring i den bestaaende Lovgivning; skal den derimod forstaaes saaledes, at den forandrer den bestaaende Lovgivning, ville, efter hvad jeg mener at have udviklet, netop Bestemmelserne i den foregaaende Deel af § 6 aldeles forseile deres Hensigt; thi da vil den Myndighed, som gives Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne til at bevirke Veie nedlagte, ikke kunne føre til Noget, fordi hvilken som helst Protest for en Domstol vil medføre, at Nedlæggelsen bliver forbudt. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det af os stillede Forslag.

Mourier-Petersen: Det første Endringsforslag, som jeg vil tillade mig at omtale, er det, der under Nr. 4 er stillet til § 3 af den ærede 1ste Landssthingsmand for 11te Kreds (Nielsen) og mig. Skjøndt det er blevet anseet for hensigtsmæssigt ved denne 2den Behandling ikke iøvrigt at fremkomme med andre Forslag end saadanne, der ere af egentlig reel Bessaffenhed, og derimod at vente med dem, der ere af en mere formel Charakter, eller som kun gaae ud paa en yderligere Afsløring af selve Lovforslagets Affattelse, til Sagens 3die Behandling, have dog min ærede Medforslagsstiller og jeg troet det rigtigt allerede nu at opstille dette vort Forslag til § 3. Den Bestemmelse i § 3, som vort Forslag tilføjer at gjøre en Forandring i, angaaer jo nemlig et meget vigtigt Forhold, idet der der ved gives en Hovedregel om Amtsraadenes Bestyrelse af Landeveiene, og vi have derfor ikke kunnet skjønne Andet, end at en saa vigtig Bestemmelse som denne burde have sin særlige Plads ifødetfor, som det nu er Tilfældet, at fremtræde ligesom ganske incidenter mellem de øvrige Bestemmelser i Paragraphen. Det er ogsaa forekommet os, at Redactionen af denne Hovedregel heller ikke var heldig, idet Sætningen begynder med „ligesom“, hvortil saa

slutter sig et efterfølgende „saaledes“. Vi have troet, at det hele Punktum bedre vil kunne affattes saaledes: „Amtsraadene have Bestyrelsen af Landeveiene og bestemme navnlig, hvilke Arbejder der skulle foretages paa dem, og hvorledes Arbejderne skulle udføres.“ Jeg skal hermed henstille Bedtægelsen af dette Endringsforslag til det høie Thing.

Med Hensyn til Hovedreglen i Lovforslagets § 6 har jeg ikke stillet noget Endringsforslag, men jeg haaber dog, at det maa være mig tilladt med nogle Ord at omtale denne Paragraph, da jeg ikke kan skjønne Andet, end at der er visse Egne af Landet, navnlig Hedesegnene i Jylland, hvor denne Paragraphs Anvendelse vil være noget betænkelig. Efter § 6 skulle Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne jo optage alle Veie paa deres Fortegnelser med Undtagelse af Landeveiene og de reent private Veie, og Amtsraadet har, efterat disse Fortegnelser have ligget til behørigt Efterhensyn, at bestemme, hvilke af de saaledes optagne Veie der skulle bevares, medens de andre skulle nedlægges. Jeg beder undskyldt, at jeg udtalte mig mindre correct, naar jeg blot sagde, at Sogneforstanderskaberne skulle optage alle de ikke private Veie; de skulle ifølge Paragraphen tillige fremkomme med Forslag om, hvilke af dem der skulle nedlægges. I enkelte Egne af Jylland og navnlig i Hedesognene af meget stor Udstrækning, hvis Tværgjennemsnit ofte er mindst $1\frac{1}{2}$ Mil, og hvor Byerne, som bekvæmt, ikke ligge samlede, men meget adspredte, findes der ofte et betydeligt Antal Veie. Naar nu Sogneforstanderskaberne skulle optage alle disse Veie, som ikke ere private Veie, vil dette føre til, at de paagaaende Sogne ofte ville blive meget bebyrdede deels med mange Veie og deels med Veie af en meget stor Udstrækning, og det vil let sees, at Amtsraadets Tilsyn med disse Veies Vedligeholdelse maa svækkes noget, idet det ligger nær, at dets Bemærkninger om deres Vedligeholdelse i Reglen ville blive mødte med en Indvending fra Forstanderskabernes Side om den store Velbyrde, som de have paa Grund af det store Antal af Veie, der ere optagne paa Regulativet. Paa den anden Side vilde den Fremgangsmaade, som at optage de meest nødvendige Veie og derimod at